

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21698/2024
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., као правног следбеника пок. ББ, бив. из ..., чији је пуномоћник Драган Бојанић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ..., чији је заједнички пуномоћник Небојша Ђокић, адвокат из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., чији је пуномоћник Зоран Илић, адвокат из ..., ЗЗ из ... и ИИ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ВВ из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 890/24 од 14.05.2024. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ВВ из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 890/24 од 14.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ВВ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 890/24 од 14.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 372/20 од 30.08.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је он, као једини завештајни наследник сада пок. ББ, бив. из ..., што је утврђено правноснажним решењем Основног суда у Параћину О 2207/17 од 16.01.2018. године, власник – наследник имовине коју је сада пок. ББ, бив. из ... стекла у току брачне заједнице са сада пок. ЈЈ, бив. из ..., коју чини 1/2 имовине наведене у том ставу изреке, што су тужени ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ВВ из ..., чији је законски заступник мајка КК, обе из ..., ЕЕ из ... и ИИ из ..., дужни да тужиоцу признају и трпе да се он по основу ове пресуде код надлежне РГЗ СКН у Параћину укњижи као власник тих непокретности у досуђеном делу. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је он, као једини завештајни наследник сада пок. ББ, бив. из ..., што је утврђено правноснажним решењем Основног суда у Параћину О 2207/17 од 16.01.2018. године власник – наследник имовине која је сада пок. ББ, бив. из ... стекла у току

брачне заједнице са сада пок. ЈЈ, бив. из ..., коју чини 1/2 имовине наведене у том ставу изреке, што би тужени ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., били дужни да тужиоцу признају и трпе да се он на основу те пресуде код надлежне РГЗ СКН у Параћину укњижи као власник непокретности у досуђеном делу. Ставом трећим изреке, тужени ВВ, ГГ, ДД, мал. ЂЂ, чији је законски наследник мајка КК, ЕЕ и ИИ су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 500.100,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженој ЖЖ накнади трошкове парничног поступка у износу од 263.250,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одлучено је да тужилац и тужени ЗЗ сnose свако своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 890/24 од 14.05.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе тужиоца, наследника сада пок. ББ, бив. из ..., и жалбе тужених ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., мал. ЂЂ из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., па је потврдио пресуду Основног суда у Параћину П 372/20 од 30.08.2023. године, у ставовима првом, другом, трећем и четвртим изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужене ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., мал. ЂЂ из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ... за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ВВ из ..., су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији ревидената.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права власништва тужиоца, као завештајног наследника пок. ББ, бив. из ..., на непокретностима стеченим у току брачне заједнице са сада пок. ЈЈ, бив. из ..., чији су тужени правни следбеници. Побијана пресуда, у делу којим је тужбени захтев тужиоца усвојен, донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање да је брачна заједница правних претходника парничних странака трајала 65 година и да је правни претходник тужиоца, по основу рада и стицања у браку, стекла право својине на предметној непокретности доприносом увећању имовине, односно стицањем нове имовине, те доприносом очувању имовине коју је ЈЈ наследио од свог оца ЛЛ. Указивање ревидената на погрешну примену материјалног права није од утицаја, јер за

примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења правни претходник тужиоца је поднела 11.09.2014. године, а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија ревидената није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**